

Motion till riksdagen 2020/21:2617

av **John Weinerhall (M)**

Överklagandeprocesser

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en reformering av plan- och bygglagen (PBL) och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en kringskärning av sakägarskap och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tidsfrister och tidsgaranti vid överklagandeprocesser och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om begränsningar av överklaganden och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

För Sveriges utveckling är det helt avgörande att företag vill etablera sig och expandera här. Så väl svenska som utländska företag bidrar med tillväxt, jobb och utveckling i hela landet. Därför är det viktigt med ett gott företagsklimat utan för mycket regelkrångel och utdragna juridiska processer. Ett exempel på något som ofta ställer till det vid företagsetableringar är långsamma och utdragna bygg- och planprocesser som kraftigt behöver förenklas och bli mindre tidskrävande.

Ett exempel på en etablering som har dragit ut på tiden är det danska företaget Lalandias etablering i Motala. En etablering av stor betydelse för så väl företaget som Motala kommun med dess besöksnäring men även för Östergötland och Sverige. Planeringen av Lalandia tog vid redan 2014 och 2016 ingick kommunen en avsiktsförklaring med företaget, året därpå undertecknades ett markanvisningsavtal och år 2018 antogs en detaljplan. När nu året 2020 närmar sig sitt slut har första spadtaget ännu inte kunnat tas.

Detta beror bland annat på att en ideell förening kallad ”Varamons Vänner” har ansett sig vara sakägare i frågan. Trots att Mark- och miljööverdomstolen har avslagit överklagan då föreningen inte uppfyller villkoren har ärendet överklagats till Högsta domstolen som ska avgöra ärendet. Till följd av detta försenas nu bygget ännu mer, inte minst på grund av att de överklagande har fått längre tidsfrist, och troligtvis kan inte

byggstart bli av förrän det sjätte året i processen. Något som är helt orimligt om Sverige ska vara attraktivt att etablera sig i. Därför krävs en rad förändringar.

För det första krävs en ordentlig reformering av plan- och bygglagen (PBL) för att kunna tillse snabbare planprocesser. Idag ställs allt för detaljerade krav när en ny detaljplan ska tas fram. Därför borde översiktsplaneringen stärkas och detaljplanekravet begränsas. Om en detaljplan redan finns borde bygglov normalt kunna beviljas utan att antaga en ny detaljplan. Förändringar för en snabbare planprocess och att tillse att lagstiftningen inte missbrukas för att bromsa byggtakten måste därför till. Dessutom är det viktigt att PBL inte lämnar för stora tolkningsutrymmen så att vi får en likvärdighet i tillämpningen över hela landet.

För det andra måste sakägarskapet kringskäras. Idag tillfaller rätten att överklaga alldeles för vida kretsar. En rimlig begränsning vore att angränsande fastighetsägare endast vore att betrakta som det om man har en direkt angränsande fastighet. Vidare borde inte intresseorganisationer kunna vara sakägare och borde bara kunna innefatta dem som direkt påverkas av den tilltänkta byggnationen.

För det tredje måste domstolsprocessernas tidsomfattning kortas ned och överklagandemöjligheterna begränsas, bland annat i form av antal instanser som det kan överklagas till. Tidsfristerna för överklaganden borde kraftigt begränsas och en tidsgaranti för att avhandla överklagandeprocesser införs. Idag är det väldigt få överklaganden som leder till ett upphävande. 1 270 antagna detaljplaner i hela landet år 2019 upphävdes enbart 8 av Mark- och miljööverdomstolen, alltså endast 0,6 %. Ett steg mot att begränsa överklagandemöjligheterna gjordes när man tog bort länsstyrelserna som första instans 2016. Antalet instanser bör ytterligare minskas till två genom att ta bort exempelvis Högsta domstolen som kan överpröva Mark- och miljööverdomstolens beslut. Ytterligare en åtgärd för att minska okynnesöverklagandet vore att avgiftsbelägga överklaganden. Då skulle färre överklaga om de inte trodde sig ha goda skäl att misstänka att man skulle vinna ett överklagande. Dessutom bör den som överklagar få stå för rättegångskostnaderna i det fall man förlorar målet. Ännu en åtgärd som hade kunnat ge snabbare byggprocesser är en begränsning av möjligheten att överklaga bygglov utifall att inga nya omständigheter framkommit sedan överklagan av detaljplan.

John Weinerhall (M)